

متن پرسش

بسم الله الرحمن الرحيم. سلام استاد. ببخشید اگر طولانیه: دانشجویی هستم در حال اتمام دوره کارشناسی. ولی دغدغه های دینی و فرهنگی و همچنین آرزوی یک زندگی دینی و در راه خدا و اهل بیت و کمک به حضرت مهدی و زمینه سازی ظهور ایشان لحظه ای تنهام نمیگذاره. گاهی میترسم این مساله بیشتر یک اختلال روانی باشه تا یک دغدغه! طوریکه شب که میخابم با یاد خداوند و حضرت مهدی. صبح که بیدار میشم با فکر کردن به خدا و حضرت مهدی... سر کلاس... سر سفره و خلاصه همه جا! در جامعه گناهی ببینم شدیداً احساس ناراحتی قلبی میکنم و به این فکر میکنم که بعد از ظهور همه ی این مشکلات حل میشود! پس سعی میکنم که تا جاییکه ممکن هست برای محقق شدن این امر تلاش کنم اما بعد از دو سه سال انجام دادن انواع فعالیت ها اصلاً قانع نشدم و فکر میکنم هنوز بیشتر از اینها باید وارد فاز فعالیت های دینی شد، مثلاً اگر بگویند در همین رشته ای که هستی هم میتونی به جامعه خدمت کنی! در همین روند زندگی هم میتونی متدین باشی من قبول نمیکنم و میگم نه این آخر خط نیست این اون کاری که باید انجام بدم نیس! آخر خط یعنی حضرت امام یعنی علما و یا شهدایی که تا آخرین نفس شون برای اعتلای اسلام عرق ریختن (یه طورایی میخام زندگیم کامل وقف و در خدمت دین باشه) الان ثبت نام حوزه ها شروع شده اما مشکلی که هست اینه که من نه استعداد این رو دارم و نه تمایل به این رو دارم که مثل عموم روحانی ها اهل منبرها و روضه خوانی و سخنرانی و حتی ملبس شدن به لباس روحانیت بشم! این قضیه اذیتم میکنه. میخوام بدونم آیا امکان این هست که من وارد اون وادی متداول روحانیون جامعه و روزمرگی هایی که خیلی از اونها رو گرفته نشم؟ و این کار اگر امکانش هست از نظر اخلاقی مشکلی نداره؟ (البته بنده هیچ مشکلی با این مسائل ندارم خدای نکرده، فقط استعدادش رو ندارم و همچنین خصوصیات شخصیتیم و رفتاریم یه طوریه که تمایل به اون شیوه ندارم) دوم اینکه من واقعا دچار سرگردانی و دو دلی شدم! از طرفی میل به زندگی دینی رهام نمیکنه و دائماً احساس میکنم خط مقدمی هست که نیاز به نیرو داره ولی ما مشغول یه سری چیزای دیگه ایم و از طرفی شرایط زندگی طوری هست که عوامل بازدارنده ای برای حوزه رفتن من وجود داره! اینکه سنم به خاطر رفتنم به دانشگاه شده ۲۲ یا اگه سال دیگه برم ۲۳! دیر نیست به نظر شما؟ بخام علوم دینی رو بگذروم عرف و سبک فرهنگی ما میگه دیگه این سن دیره! و بایستی به فکر شغل و ازدواج بود! نه شش سال تحصیل حوزه اونم فقط برای سطح یک! یا همین الان با توجه به رشته ام زمینه شغلی و تشکیل یه زندگی معمولی مٹ همه ی مردم رو دارم ولی برم دنبال دین و روحانی بشم با توجه به اینکه نمیخام وارد فاز منبر رفتن و روضه خوندن و... بشم پس چطوری

زندگی رو بچرخونم؟ نکنه برم و بعد ببینم نه این اونیکه من فکر میکردم نبود؟ یا اینکه برای تحصیل بایستی برم در یه شهر دیگه و دوری از خانواده برای چن سال و این من رو راجب آینده ام نگران میکنه! مخلص کلام اینکه : یک باب! زندگی مقبول رو الان دارم که اگر بخام برم به سمت حوزه و علوم دینی این رو کامل باید رها کنم! و با خراب کردن همه چی وارد اون سبک زندگی بشم. از طرفی هم تمایلم به دینی کردن زندگی شخصی خودم و قرب به خدا خیلی زیاده و تمام فکر و ذکرمو مشغول کرده و همینکه احساس مسئولیت سنگینی نسبت به بشریت و زمینه سازی و یاری امام زمان ام همیشه باهام هست. لطف میکنید راهنمایی ام کنید؟ چون مشکلم خاص و تعیین کننده هست برام جسارتا به کتاب ها و فایل صوتی حوزه یا دانشگاه ارجاعم ندید(کتاب هاتون رو خوندم : رزق رو خوندم. فعالیت های فرهنگی پوچ میشود رو خوندم. معرفت نفس. برهان تا عرفان و...)

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: امروز در ذیل خدمت به نظام اسلامی و با وفاداری تمام عیار به این رهبر الهی حتماً در زیر سایه‌ی امام زمان «عجل‌الله‌تعالی‌فرجه» خواهید بود حال چه در فعالیت‌های غیر حوزوی و خدمت در ادارات یا مراکز دیگر و چه فعالیت در حوزه و مدرس حوزه‌شدن بدون آن‌که نیازی باشد منبر روید و روضه بخوانید. موفق باشید.